

Donderdag, 12 mei 2005

4. spoort de Commissie en de lidstaten in het bijzonder aan om ervoor te zorgen dat
 - er duidelijke bepalingen worden vastgesteld om een efficiënte en grootschalige inspraak van het publiek te garanderen inzake de besluitvorming met betrekking tot GMO'S, zo nodig door wijziging van het Verdrag en de bijlagen;
 - er een permanent systeem van financiële regelingen wordt ingesteld om de voorspelbaarheid van de financiering te garanderen;
 - het nalevingsmechanisme verder wordt verbeterd op basis van de opgedane ervaring;
5. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan verder te gaan met hun wetgevende werkzaamheden met het oog op de aanneming van een wetgevingsinstrument tot uitvoering van artikel 9 van het Verdrag in de Europese Unie;
6. spreekt zijn steun uit voor de werkzaamheden van andere relevante internationale organisaties en Verdragen, met name het Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid; is echter van mening dat het Verdrag van Aarhus het bevoegde forum is voor overleg over horizontale beginselen van toegang van het publiek tot informatie, inspraak en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden;
7. dringt er bij de landen die zulks nog niet hebben gedaan, op aan over te gaan tot ratificatie van het Verdrag van Aarhus en het Protocol van Kiev betreffende registers inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen, en te bevorderen dat ook andere landen van buiten de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties desgewenst partij worden bij het Verdrag;
8. is van oordeel dat leden van het Europees Parlement die deel uitmaken van de EG-delegatie een essentiële bijdrage kunnen leveren, en verwacht derhalve dat zij toegang zullen krijgen tot EU-coördinatievergaderingen in Almaty, en dan tenminste op basis van de status van waarnemer met of zonder spreekrecht;
9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en de parlementen van de lidstaten en het secretariaat van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, met het verzoek deze te doen toekomen aan alle Verdragspartijen van buiten de EU.

P6_TA(2005)0177

Klimaatverandering

Resolutie van het Europees Parlement over het seminar van regeringsdeskundigen over klimaatverandering

Het Europees Parlement,

- gelet op het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) van 11 december 1997, en de toepassingsprocedures voor de tenuitvoerlegging daarvan die zijn goedgekeurd op de Conferenties van de Partijen van Bonn (juli 2001), Marrakech (november 2001), New Delhi (november 2002), Milaan (december 2003) en Buenos Aires (december 2004),
- gezien het besluit van de Tiende Conferentie van de Partijen om in mei 2005 een seminar van regeringsdeskundigen te organiseren ter bevordering van een informele uitwisseling van informatie over acties inzake vermindering en aanpassing teneinde de partijen te helpen bij de verdere ontwikkeling van een doeltreffende en passende aanpak van de klimaatverandering, alsook over het beleid en de maatregelen die door hun respectieve regeringen zijn genomen ter ondersteuning van de uitvoering van hun bestaande verplichtingen in het kader van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto,
- onder verwijzing naar zijn resoluties inzake klimaatverandering, met name de resolutie van 13 januari 2005 over het resultaat van de Conferentie van Buenos Aires over klimaatverandering⁽¹⁾,
- gelet op artikel 108, lid 5 van zijn Reglement,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2005)0005.

Donderdag, 12 mei 2005

- A. overwegende dat klimaatverandering een van de grote uitdagingen van de 21ste eeuw is met aanzienlijke negatieve gevolgen voor de hele wereld op ecologisch, economisch en sociaal gebied, en dat de verandering van het klimaat naar verwachting een negatief effect zal hebben op de duurzame ontwikkeling en op de bestaansmiddelen van miljoenen mensen overal ter wereld,
- B. overwegende dat het UNFCCC, dat in werking is getreden op 21 maart 1994 en momenteel door 189 partijen is geratificeerd, een kader biedt voor actie om de concentratie van broeikasgassen in de atmosfeer te stabiliseren, teneinde „gevaarlijke antropogene interferentie” met het klimaatsysteem te voorkomen,
- C. overwegende dat het Protocol van Kyoto bij het UNFCCC op 16 februari 2005 in werking is getreden na ratificatie door 146 landen en organisaties voor regionale economische integratie, die verantwoordelijk zijn voor 61,6 % van de broeikasgasemissies van Bijlage I in 1990,
- D. overwegende dat het Protocol van Kyoto bindende streefdoelen op het gebied van emissiebeperking vastlegt voor de landen van Bijlage I voor de periode 2008-2012; overwegende dat het Protocol voorts bepaalt dat ten minste zeven jaar voor het einde van de eerste verbintenisperiode het initiatief moet worden genomen tot het beoordelen van de verplichtingen voor latere periodes,
- E. overwegende dat de Tiende Conferentie van Partijen (COP 10) die in december 2004 in Buenos Aires heeft plaatsgehad, besloten heeft in mei 2005 een seminar van regeringsdeskundigen te organiseren ter bevordering van de uitwisseling van informatie tussen de partijen inzake vermindering- en aanpassingsmaatregelen en inzake beleid en maatregelen ter ondersteuning van de uitvoering van bestaande verplichtingen,
- F. overwegende dat de ontwikkelde landen een grote verantwoordelijkheid voor de broeikasgasemissies dragen en bijgevolg een voortrekkersrol moeten spelen in het proces om de emissies terug te dringen; overwegende dat het Europees Parlement de EU bij herhaling verzocht heeft deze voortrekkersrol te blijven spelen,
- G. overwegende dat de doelstellingen van het Protocol van Kyoto een essentiële voorwaarde zijn voor een mondiale strategie inzake klimaatverandering, maar dat ambitieuzere streefdoelen moeten worden vastgelegd voor de periode na 2012 teneinde zekerheid te bieden voor investeringen in energiebronnen met een geringe koolstofemissie, technologie met weinig broeikasgasemissies en hernieuwbare energiebronnen, en om te voorkomen dat geïnvesteerd wordt in incompatibele energie-infrastructuur; overwegende dat de aanpak van de klimaatverandering ook kansen en stimulansen voor innovatie biedt in de lijn van de doelstellingen van de agenda van Lissabon,
- H. overwegende dat de doelstelling om de opwarming van de aarde te beperken tot een maximum van 2 °C boven het temperatuurpeil van voor de industrialisering, ook moet worden vastgelegd binnen het kader van het UNFCCC en het Protocol van Kyoto,
- I. overwegende dat volgens recente wetenschappelijke rapporten het risico dat de limiet van +2 °C wordt overschreden ongeveer 85 % bedraagt met een stabilisering van de concentratie van broeikasgassen op een niveau van 550 ppmv CO₂-equivalent en ongeveer 50 % met een niveau van 450 ppmv; overwegende dat in deze rapporten dan ook wordt benadrukt dat de wereld wellicht veel minder tijd heeft om te beginnen met het terugdringen van de totale broeikasgasemissies dan eerder werd gedacht indien men wil vermijden dat de temperatuur van de aarde gemiddeld met meer dan 2 °C boven het temperatuurpeil van voor de industrialisering stijgt en indien men zodoende een gevaarlijke klimaatverandering wil voorkomen; overwegende dat hiervoor in de nabije toekomst een grotere vermindering van de emissies nodig zou kunnen zijn, voor alle landen die veel broeikasgassen uitstoten, en dat een wereldwijde inspanning dus van het grootste belang is,
1. verwelkomt het besluit dat in Buenos Aires is genomen om een seminar voor regeringsdeskundigen te organiseren; betreurt evenwel dat de Tiende Conferentie van de Partijen, ondanks de inspanningen van de EU-delegatie, slechts een zeer beperkt mandaat heeft vastgelegd voor deze vergadering;
 2. is er sterk van overtuigd dat de Europese Unie haar voortrekkersrol in het kader van de internationale inspanningen ter bestrijding van de klimaatverandering moet blijven spelen; benadrukt dat een drievoudige aanpak noodzakelijk zal zijn om het klimaatbeleid van de EU op het thuisfront te ondersteunen: jaarlijkse reducties in de energie-intensiteit van de EU-economie van ongeveer 2-2,5 %, een aanmerkelijke stijging van

Donderdag, 12 mei 2005

het aandeel van alternatieve energie in de totale in de Unie verbruikte energie en een aanzienlijke toename in de steun voor O&O in duurzame energie; onderstreept dat de vervoerssector een bijzondere uitdaging vormt, dat nieuwe en innovatieve maatregelen noodzakelijk zijn voor het terugdringen van de emissies van weg-, lucht- en scheepsvervoer, en dringt er bij de Commissie op aan dat zij voorstellen indient voor kosten-effectieve maatregelen om deze problemen aan te pakken.

3. verwelkomt de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 22 en 23 maart 2005, en met name het feit dat voor de groep van ontwikkelde landen beperkingsdoelstellingen zijn overeengekomen van 15-30 % tegen 2020; betreurt evenwel dat Raad geen melding heeft gemaakt van de lange-termijnbeperkingsdoelstellingen en stelt voor dat beperkingen worden gevraagd van 60 % tot 80 % tegen 2050;

4. vraagt de Commissie en de lidstaten dat zij in naam van de Europese Unie op het aanstaande seminar van regeringsdeskundigen voorstellen indienen voor een toekomstige regeling, welke stroken met de EU-doelstelling om de gemiddelde mondiale temperatuurstijging te beperken tot maximum 2 °C boven het peil van voor de industrialisering, met een piek van de mondiale broeikasgasemissies in de komende twee decennia, waarbij de beginselen van gelijkheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid of mogelijkheid om op te treden worden geëerbiedigd;

5. verzoekt de Commissie en de lidstaten voorstellen in te dienen voor een toekomstige strategie die uitgaat van het Protocol van Kyoto en gebaseerd is op eco-innovatie en ontwikkeling van milieutechnologieën, met extra nadruk op de energie- en vervoerssector, en hieraan bijzondere voorrang te geven binnen de desbetreffende beleidsinitiatieven zoals het actieplan voor milieutechnologieën, het zevende kaderprogramma voor onderzoek, enz.; vraagt dat inspanningen worden geleverd om samen te werken met diverse landen, met name de meest gevorderde ontwikkelingslanden;

6. dringt erop aan dat op het seminar voor regeringsdeskundigen aandacht gaat naar de vraag hoe doeltreffende en passende antwoorden te vinden op de klimaatverandering binnen het kader van het UNFCCC en het protocol van Kyoto voor de periode na 2012; vraagt dat een schriftelijk rapport wordt gepubliceerd over de resultaten van het seminar dat als uitgangspunt kan dienen voor de formele onderhandelingen voor de verbintenisperiode na 2012, welke in 2005 van start zullen gaan;

7. is van mening dat een toekomstige regeling gebaseerd moet zijn op gemeenschappelijke maar gedifferentieerde verantwoordelijkheden, blijvende en grotere emissiebeperkingen na 2012 en de betrokkenheid van meer landen bij de verminderinginspanningen, met name enerzijds de VS en anderzijds India en China en andere gevorderde ontwikkelingslanden; verzoekt de Commissie en de lidstaten bijgevolg om in het kader van hun dialoog met internationale partners, met name de VS, China en India, de noodzaak van klimaatbescherming te benadrukken;

8. is van oordeel dat voor internationaal concurrerende ondernemingen, met name energie-intensieve bedrijven, een sectoriële aanpak noodzakelijk is voor de toekomstige internationale beperkingsdoelstellingen om internationaal gelijke voorwaarden te garanderen; verzoekt de Commissie en de lidstaten een dergelijke sectoriële aanpak in de debatten te integreren;

9. erkent het mogelijk risico van verplaatsen van emissiebronnen (*carbon leakage*) naar de meer gevorderde ontwikkelingslanden;

10. verzoekt de landen die het Protocol van Kyoto niet hebben geratificeerd, dit zo spoedig mogelijk te doen; vraagt de VS en Australië dat zij hun besluit om zich niet bij het Protocol aan te sluiten, opnieuw bekijken en als eerste stap hun in het kader van de UNFCCC aangegane verplichting nakomen om de emissies van het land terug te brengen tot het peil van 1990;

11. verzoekt de Commissie om in alle kosten-batenanalyses van haar beleid inzake klimaatverandering de goedkeuring te overwegen van aanpassingsmaatregelen aan de grenzen op het gebied van handel als compensatie voor het concurrentievoordeel dat producenten in geïndustrialiseerde landen zonder koolstofemissiebeperkingen kunnen hebben;

12. benadrukt dat meer financiële steun nodig is voor aanpassingsmaatregelen in de ontwikkelingslanden, met bijzondere aandacht voor de minst ontwikkelde landen; benadrukt bovendien dat economische ontwikkeling voor alle ontwikkelingslanden een recht is; erkent evenwel dat de ontwikkelingslanden niet dezelfde vervuilende praktijken als de industrielanden mogen herhalen en dat de EU sterke mechanismen moet ontwikkelen, bijvoorbeeld via de exportkredietinstellingen, om steun te verlenen aan de technologische sprong in de energie- en vervoerssector van de ontwikkelingslanden met het oog op een ontwikkeling op basis van een lage koolstofemissie;

Donderdag, 12 mei 2005

13. roept de Commissie en de lidstaten op meetbare vorderingen te maken in de richting van een economie met lage koolstofemissie; spoort de lidstaten aan hun ervaringen en beste praktijken met elkaar uit te wisselen alsook met landen in andere delen van de wereld;
14. verzoekt de aanstaande voorzitterschappen van het VK en Oostenrijk ervoor te zorgen dat deze kwestie op de voorgrond blijft en zelfs een nog prominentere plaats krijgt, en dat de betrokken partijen dwingendere verplichtingen aangaan en meer internationale partners bij het proces worden betrokken;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en het Secretariaat van het UNFCCC, met het verzoek dat ze wordt rondgedeeld aan alle verdragsluitende partijen buiten de EU.

P6_TA(2005)0178

Situatie in Soedan

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Soedan

Het Europees Parlement,

- gezien alle desbetreffende resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, met inbegrip van resolutie nr. 1593(2005) over de situatie in Soedan en resolutie nr. 1564(2004) op basis waarvan het verslag van 25 januari 2005 van de internationale commissie van onderzoek voor Darfur aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties werd voorgesteld,
 - gezien het actieplan voor Darfur waarover op 5 augustus 2004 overeenstemming is bereikt tussen de VN en de regering van Soedan,
 - gezien de alomvattende vredesovereenkomst (CPA) die op 9 januari 2005 in Nairobi werd ondertekend door de regering van Soedan en de Volksbevrijdingsbeweging/het Volksbevrijdingsleger van Soedan (SPLM/A),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 2004 over de humanitaire situatie in Soedan⁽¹⁾ en resolutie nr. 3777/05 van de paritaire parlementaire vergadering ACS-EU over de situatie in Soedan, van 21 april 2005,
 - gezien het verslag van de VN over de situatie in Soedan van 26 april 2005,
 - gelet op artikel 108, lid 5 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de CPA voorziet in gescheiden strijdkrachten en de terugtrekking van 91 000 regeringssoldaten uit het Zuiden binnen twee-en-een-half jaar en van de SPLA-troepen uit het Noorden binnen 8 maanden, een gelijke verdeling van de olierijkdom en verkiezingen over drie jaar,
 - B. overwegende dat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in zijn resolutie nr. 1593(2005) heeft besloten de situatie in Darfur sinds juli 2002 voor te leggen aan de openbare aanklager in het Internationaal Strafhof,
 - C. overwegende dat de ondertekening van de vredesovereenkomsten van Naivasha op 31 december 2004 moet worden toegejuicht, maar dat in Darfur het geweld van alle kanten aanhoudt, en dat de regering van Soedan doorgaat de bestandsovereenkomst te schenden door luchtaanvallen uit te voeren en na te laten de Janjaweed te ontmantelen en de verantwoordelijken voor de rechter te brengen; dat met verontrusting wordt vastgesteld dat de bestandsschendingen door de rebellen de laatste tijd snel toenemen,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2004)0012.